

Fredag 4 februari 2022

Hej församlingen.

Hoppas att det är bra med Er där Ni befinner Er.

Nu går vi mot ljusare tider och hoppet är kanske större än någonsin, nej nu överdrev jag, men visst lät det härligt. **Ljus i kombination med lättade restriktioner** blir nästan som strofen i vårsången, *den ljusnande framtid är vår*, eller som de säger i melodifestivalsammanhang, *nuuuuuuu kör vi!*

Hoppas att du är laddad att starta upp med församlingsarbetet igen, denna gång med full kraft och stor tillit till att evangeliet skall bli synligt.

När jag skriver detta känner jag mig inte alls pepp, Kanske känner jag mig lite låg för att jag är förkyld, men jag tror att det mest handlar om att jag famlar. Jo, jag fick det tillslut, covid alltså, **nu har jag också testat positivt**, som så många andra. Fem dagar i karantän! Förkylningen blev inte värre än den jag hade för sju år sedan, men karantänen tvingar mig att stanna kvar hemma trots att febern är borta.

Att jag klarat mig lindrigt kan hänga ihop med att jag är vaccinerad. Hörde för ett tag sedan att det fanns oro i församlingen för att pastorn inte var vaccinerad, ni kan vara lugna, jag har tagit mitt ansvar, tack för Er omsorg, jag är ok.

Att vara i karantän är nästan som att åka på retreat. Oceaner av tid, tystnad, böcker att läsa, musik att lyssna på, daglig andakt som kan ta den tid den tar. Inga tider att passa, massa tid att tänka.

Göteborgsvägen 14
518 40 Sjömarken
033/25 41 96

Facebook: sjömarkenkyrkan
Instagram: @sjömarkenkyrkan
Hemsida: www.sjomarkenkyrkan.se
Mail: info@sjomarkenkyrkan.se

Igår fick Sverige meddelandet från ansvariga myndigheter att restriktionerna släpper, att vi redan i nästa vecka är fria igen.

När jag tänker på att gå tillbaka till det normala blir jag osäker.

Funderar på VAD som är normalt, och för vem? Går det att tänka så när det har varit annorlunda så länge? **Kan vi efter en pandemi sätta full fart framåt utan reflektion?**

Jag har ingen aning om hur du funderar och resonerar kring dessa frågor, om du ens har tänkt i dessa banor, men att det behövs en reflektion här, är jag helt övertygad om. Jag tänker såhär: Om den enskilde medlemmen inte är i fas att dra igång med full fart framåt och funderar på vad som nu är normalt, så behöver vi reda i det.

Jag tänker och vet att det är varje enskild människas kraft och energi, övertygelse och längtan som är drivmedlet för församlingen. Det är också såklart strukturer, organisation och den anställde, men vårt momentum ligger i ett "vi".

Jag har under de första dagarna i min karantän läst två böcker, de är varken romaner eller actionlitteratur, den ena är en avhandling av Åsa Kristensson som heter, *Församlings kultur, Navet i församlingens gemensamma liv* och den andra är en antologi som heter *Corona och kyrkorna. Lärdomar, digitala möten och beredskap för nästa kris*. Intressant läsning som är högaktuell och som kanske kan användas när församlingen skall samtala om vägen framåt.

Jag har många gånger frågat just dig, efter feedback i vad du vill, vad du längtar efter, vad du har för drömmar, vad ditt hjärta sjunger av, idag frågar jag en fråga till, vad behöver du för att vilja, orka, kunna dra igång ditt engagemang i Sjömarkenkyrkan igen, i svallvågorna av pandemin?

Mina frågor har aldrig varit menade som retoriska, de har alltid ställts för att jag önskat ett svar. Så även denna gång.

Efter två år, skall vi återgå till det "normala" och det kommer bli helt underbart, men inte bara enkelt.

Söndagens bibeltext är hämtad från **Lukas 2:22-40**

Kyndelmässodagen eller Jungfru Marie Kyrkogångsdag

det här är en text som läses varje årgång i kyrkoåret.

Läs gärna den i din personliga andakt under veckan.

Önskar dig Guds frid och fred!

avslutar med en bön från vår psalmbok

Gud, vår Fader,

vi tackar dig för Jesus Kristus

som återspeglar din härlighet.

Öppna våra ögon så att vi med

Symeon och Hanna ser ljuset

och prisar ditt namn.

För Jesu Kristi skull.

Amen

#pastorannakarin